

Luc. 2.4 vtiq; pprie lex appellata est de monte Syna-
 prophetarū autē noīe etiam psalmi significa-
 ti sunt: et tamen alio loco ipse saluator. **Por-**
 tebat inquit impleri omnia que scripta sunt in
 lege et prophetis et psalmis de me. **Hic** rursus p
 phetarū nomen exceptis psalmis intelligi vo-
 luit. **Dicit** ergo lex vniuersaliter cum pphes
 et psalmis: dicit et pprie que per moysen data
 est. **Item** dicunt cōmuniter pphete simul cū
 psalmis: dicunt et pprie pter psalmos. **Et** mul-
 tis alijs exemplis doceri possunt multarū rex
 vocabula: et vniuersaliter poni: et pprie qui-
 busdā rebus abhiberi: nisi in re aperta vitat
 da sit longitudo sermonis. **Hec** ideo dixi: ne
 quisq; ppretea nos incōuenienter existimet
 charitatem appellare spūsanctū: quia et de-
 pater et deus filius potest charitas nūcupari.
Sicut ergo vnicum dei verbum pprie voca-
 mus noīe sapiētie: cum sit vniuersaliter et spi-
 ritussanctus et pater ipse sapientia: ita spūsan-
 ctus pprie nūcupat vocabulo charitatis: cū
 sit vniuersalr charitas et pater et filius. **Sz** dei
 verbum id est vnigenitus dei filius aperte di-
 ctus est dei sapientia: ore aplico vbi ait: chri-
 stum dei virtutem et dei sapiam. **Spūs** autem
 sanctus vbi sit dictus charitas inuenimus: si
 diligenter iohis apostoli scrutemur eloquiū
Job. 4. Qui cum dixisset: dilectissimi diligamus inui-
 cem: quia dilectio ex deo est: secutus adiunxit
Ibidem. Et omnis qui diligit ex deo natus est. **Qui** nō
 diligit nō cognouit deum: quia deus dilectio
 est: ibi manifestauit eam se dixisse dilectionē
 deum: quā dixit ex deo. **Deus** ergo ex deo est
 dilectio. **Sed** quia et filius ex deo patre natus
 est: et spūsanctus ex deo patre pcedit: quem
 potius eorū hic debeamus accipere dictū esse
 dilectionem deū. merito querit. pater em so-
 lus ita deus est: vt nō sit ex deo: ac per hec di-
 lectio que ita deus est: vt ex deo sit: aut filius
 est: aut spūsanctus. **Sed** in psequētib; cum
Ibidem. dei dilectionē cōmemorasset. nō qua nos euz
 sed qua ipse dilexit nos. et misit filium suum li-
 beratorē p peccatis nostris. et hinc exhortat
 esset vt et nos inuicez diligamus: atq; ita in no-
 bis deus maneat. quia vtiq; dilectionem deū
 dixerat statim volens de hac re apertius ali-
Ibidem. qd eloqui. **In** h inq; cognoscimus quia in ipō
 manemus et ipse in nobis quia de spū suo de-
 dit nobis. **Spiritus** itaq; sanctus de quo de-
 dit nobis: facit nos in deo manere et ipsum in
 nobis: hec autē facit dilectio. **Ipsē** est igit de-
 dilectio. **Deniq;** paulo post cum hoc ipm repe-
Ibidem. risset atq; dixisset: deus dilectio est. p̄tinuo sub-
 iecit qui manet in dilectione in deo manet et

deus manet in eo. **Uñ** supra dixerat. **In** hoc **Ubi.**
 cognoscimus quia in ipso manemus et ipse in
 nobis. quia de spū suo dedit nobis. ipse ergo si-
 gnificat vbi legitur deus dilectio est. **Deus** igitur
 spūsanctus qui pcedit ex deo. cum datus
 fuerit homini accendit eum in dilectionē dei
 et p̄ximi. et ipse dilectio est. **Non** em habet ho-
 mo vnde deū diligat nisi ex deo. **Propter** qd
 paulo post dicit. **Nos** diligamus q; ipse p̄or di-
 lexit nos. **Ipsus** quoq; paulus. **Dilectio** inq;
 dei diffusa est in cordibus nostris p spūsanctū
 qui datus est nobis.

De excellentia charitatis que ita ex deo ē
 vt ipsa sit deus. **Ca. XVIII.**

Nullum est isto dei dono excellentius
 n **Solum** est qd diuidit inter filios re-
 gni eterni et filios perditionis eterne.
Dant et alia p spūsanctū munera s sine chari-
 tate nihil p̄sunt. **Nisi** ergo tantū impietati cui-
 q; spūsanctus vt eū dei et p̄ximi faciat amato-
 rē a sinistra nō transferet ad dextrā. **Hec** spūs
 pprie dicit donū nisi ppter dilectionē. **Quā** q
 nō habuerit si linguis hoīm loquat et angelorū **J. Cor. 13.**
 sonans eramentū est et cymbalū tinniens. **Et**
 si habuerit pphetiā et scierit omnia sacramen-
 ta et oēm sciām. et si habuerit oēm fidem ita vt
 montes transferat nihil est. **Et** si distribuerit
 oēm substantiā suā: et si tradiderit corpus suū
 vt ardeat: nihil ei p̄dest. **Quantū** ergo bonū
 est: sine quo ad eternā vitā neminē bona tāta
 pducunt. **Ipsa** x̄o dilectio siue charitas (nam
 vnius rei est vtrūq; nomen) si habeat eā q nō
 loquit linguis: nec habet pphetiam: nec oīa
 scit sacramenta: omnēq; scientiā. nec distribu-
 it omnia sua pauperibus. vel nō habendo qd di-
 stribuat: vel aliq; necessitate phibitus: nec tra-
 dit corpus suū vt ardeat: si talis passiois nul-
 la temptatio est: pducit ad regnū: ita vt ipsa
 fidem nō faciat vtilem nisi charitas. **Sine** cha-
 ritate quippe fides potest quidem esse: sed nō
 et p̄desse. **Propter** quod et apostolus paulus
In christo inquit iesu neq; circumcisio: neq; p̄-
 pucium aliquid valet: sed fides que per dile-
 ctionem operatur. **Sic** eam discernens ab ea
 fide: qua et demones credunt et contremiscūt
Dilectio igitur que ex deo est et deus est: pprie
 spiritussanctus est: per quem diffundit in cor-
 dibus nostris dei charitas: per quam nos to-
 ta inhabitat trinitas. **Quocirca** rectissime spi-
 ritussanctus cum sit deus: vocatur etiā donū
 dei. **Quod** donum pprie quid nisi charitas
 intelligenda est: que perducit ad deum: et si-
 ne qua quodlibet aliud donum dei non per-
 ducit ad eum.

Ibidem.
Roma. 5

J. Cor. 13

Gal. 5

Iaco. 2